

Sygn. akt I C upr 489/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2016r. w M.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowo-akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko D. D.

o zapłatę

I. oddala powództwo w całości;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

Sygn. akt I C upr 489/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. Spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, w dniu 20 sierpnia 2015 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany D. D. zapłacił stronie powodowej kwotę 849,50 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonymi od kwoty 744,50 zł od dnia 18 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 35,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i innych kosztów w wysokości 0,30 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy, akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulaminu. Ponadto potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) Sp. z o.o. W związku z powyższym kwota pożyczki została przelana na rachunek pozwanego, który zobowiązał się ją zwrócić do dnia 9 maja 2014 r. wraz z należnymi prowizjami. Wobec braku spłaty pożyczki w terminie, pożyczkodawca wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty jednakże pozwany nie uregulował należności. W zakresie legitymacji czynnej strona powodowa wskazała, że w dniu 6 marca 2015 r. pożyczkodawca jako współnik strony powodowej, na podstawie zawartej umowy spółki jawnej w dniu 10 lutego 2015 r., wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek.

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa - na wezwanie tutejszego Sądu - w dniu 24 marca 2016 r. wykazała umocowanie osób ją reprezentujących i przedłożyła pełnomocnictwo procesowe oraz dokumenty powołane jako dowody w sprawie.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2013 r. pozwany D. D. dokonał na rzecz pożyczkodawcy (...) Spółki z o.o. przelewu kwoty 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej, wskazując umowę pożyczki nr (...).

(dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k.17)

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. udziela pożyczek klientom posiadającym aktywny profil na stronie internetowej firmy (vivus.pl).

(dowód: umowa pożyczki odnawialnej wraz z załącznikami k. 18-22)

Zgodnie z warunkami umowy pożyczki nr (...) pozwany w dniu 11 marca 2014 r. zaciągnął pożyczkę w kwocie 600,00 zł a w dniu 18 marca 2014 r. w kwocie 800,00 zł. Termin spłaty miał nastąpić 10 kwietnia 2014 r.

(dowód: warunki umowy pożyczki k. 23-24)

Wobec braku spłaty pożyczki pierwotny wierzyciel w dniu 10 czerwca 2014 r. wystawił pismo skierowane do pozwanego, w którym zawarł wezwanie do spłaty zadłużenia. Natomiast strona powodowa w dniu 13 marca 2015 r. oraz w dniu 31 lipca 2015 r. wystawiła własne pisma skierowane do pozwanego. W pierwszym z nich zawarła informację o przelewie wierzytelności a w drugim zawarła wezwanie do spłaty zadłużenia.

(dowód: pismo z dnia 10.06.2014 r. k. 37;

pismo z dnia 13.03.2015 r. k. 39;

pismo z dnia 31.07.2015 r. k. 38)

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła w dniu 10 lutego 2015 r. z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w (...) Spółką z o.o. Spółką komandytowo – akcyjną z siedzibą w W. umowę spółki jawnej. Na jej podstawie powstała firma (...) Spółka z o.o. Spółka (...) akcyjna Spółka jawna z siedzibą w W.. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wniosła wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności. Lista wierzytelności stanowiła załącznik nr 4 do umowy. Dodatkowo w dniu 6 marca 2015 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. złożyła oświadczenie o dokonaniu wkładu niepieniężnego w postaci pakietu wierzytelności. Lista wierzytelności stanowiła załącznik nr 1 do oświadczenia.

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła w dniu 6 marca 2015 r. z (...) Spółką z o.o. Spółką (...) akcyjną Spółką jawną z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Wykaz wierzytelności stanowił załącznik nr 1 do niniejszej umowy.

(dowody: umowa spółki jawnej k. 25-30;

oświadczenie k. 31;

umowa sprzedaży k. 34-36)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd miał na uwadze dokumenty zaoferowane przez stronę powodową. Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z załącznika nr 1. Należy wskazać, iż strona powodowa uzupełniając braki pozwu w piśmie z dnia 15 marca 2016 r. podała, że przedkłada m.in. umowę spółki jawnej z dnia 10 lutego 2015 r. wraz z załącznikiem nr 5 obejmującym listę wierzytelności wchodzących w skład wnoszonego wkładu. Faktycznie został przedłożony załącznik nr 1, który jest nieczytelny.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła m.in. z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 720 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie znajdują również zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, bowiem zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550,00 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Wedle przepisu ustępu 2 punktu 1 wyżej wskazanego artykułu za umowę o kredyt konsumencki uważa się również umowę pożyczki.

Strona powodowa, formułując żądanie zaoferowała jako materiał dowodowy dokumenty w postaci potwierdzenia przelewu i warunków umowy pożyczki, wezwań do zapłaty, umowy spółki jawnej, oświadczenia, umowę sprzedaży i załącznik nr 1.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił uwzględnić żądania pozwu. Przede wszystkim strona powodowa nie wykazała, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Zaoferowała w tym zakresie jako materiał dowodowy umowę spółki jawnej, oświadczenie oraz umowę sprzedaży i załącznik nr 1. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z załącznika do umowy z przyczyn podanych powyżej. W związku z tym brak jest dowodu potwierdzającego dokonanie skutecznego przejścia na stronę powodową wierzytelności względem pozwanego. Załączony wykaz wierzytelności nie pozwala na ustalenie znaczenia wpisów w jego poszczególnych rubrykach bez żadnych wątpliwości. Nadto nie zgadza się jego numeracja gdyż lista wierzytelności miała stanowić załącznik nr 4 do umowy spółki jawnej. Wobec powyższego dokument ten nie może stanowić dowodu potwierdzającego przelew na rzecz strony powodowej wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego D. D.. Jednocześnie wymaga zauważyć, iż również z dołączonej do pozwu umowy sprzedaży z dnia 6 marca 2015 r., jak też z oświadczenia z tego samego dnia w żaden sposób nie wynika, iż przedmiotem przelewu była wierzytelność przysługująca pożyczkodawcy względem pozwanego pożyczkobiorcy.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, że strona powodowa przedłożyła do pozwu warunki dla umowy o numerze (...) z dnia 11 marca 2014 r. i 18 marca 2014 r. Natomiast jak wynika z przedłożonego dowodu uiszczenia przelewu pozwany zaakceptował warunki umowy nr (...) w dniu 22 listopada 2013 r. Nadto z treści pozwu wynika, że pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki do dnia 9 maja 2014 r. a z przedłożonych warunków umowy wynika, że jej spłata faktycznie miała nastąpić w dniu 10 kwietnia 2014 r. Okoliczności te również budzą wątpliwości Sądu i prowadzą do braku możliwości weryfikacji kiedy i na jakich zasadach została pozwanemu udzielona pożyczka.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło ustalić czy w skład wierzytelności nabytych przez stronę powodową wchodzi wierzytelność względem pozwanego oraz na jakich dokładnie warunkach pozwany uzyskał środki finansowe od poprzednika prawnego strony powodowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.